CURIERUL NOSTRU

MIHAI VARADEU, ARAD. — Arbitrul bîrlădean N. Rainea a condus foarte bine meciul U.T.A.—Steaua. El a procedat just neacordînd lovitură de la 11 metri (cerută insistent de către public și de către unii din jucătorii de la U.T.A.) la un henț INVOLUNTAR al lui Dumitru Nicolae. De altfel, în proporție de 90 la sută hențurile din interiorul suprafeței de pedeapsă sînt lipsite de elementul intențional, astfel că arbitrii ar trebui să fie mai „zgîrciți" în acordarea unui penalti (practic, a unui gol) în asemenea ocazii. În general, însă, atît arbitrii cît și publicul trec cu vederea faulturile în careu, oprindu-se în schimb asupra henturilor. Și nu se poate spune că se faultează... fără intenție!

GICĂ CAZAN, GALAȚI. — Săptămîna trecută, la „Poșta Magazin", am explicat cum acționează „legea Beranger". Sperăm că, între timp, atît dv. cît și alți cititori care ne-au scris în această privință s-au edificat.

NICOLAE CHIRILAN, BRĂILA.— De ce sînteți atît de sever cu arbitrul Gheorghe Popovici, care a condus întîlnirea Progresul Brăila—Dinamo Bacău, și atît de indulgent, de pildă, cu Zgardan? Pun această întrebare pentru că în minutul 17 nu arbitrul Gheorghe Popovici, ci jucătorul brăilean Zgardan, singur cu portarul Ghiță, a trimis balonul „exact în palmele acestuia". Ca atare, supărați-vă întîi pe Zgardan și pe ceilalți jucători ai echipei dv. Este un sfat pe care ar putea să-l urmeze și alți suporteri...

OVIDIU HULEA, CUGIR. — *„În calitate de antrenor al echipei A. S. Cugir din categoria B vreau să relev atitudinea ireproșabilă pe care au avut-o în jocul cu noi toți fotbaliștii de la A.S.A. Tg. Mureș, deși adversarii noștri vizează promovarea în categoria A și fiecare punct în plus în clasament, fiecare gol în plus la golaveraj le sînt extrem de prețioase. De asemenea, adresez felicitări arbitrului Adrian Macovei (Bacău) pentru competența și obiectivitatea cu care a condus jocul".*

Citind rîndurile dv. am crezut că sînt scrise în euforia victoriei. Este vorba însă de un meci în care echipa dv. a pierdut cu 1—0! Așa stînd lucrurile, mai este cineva care merită felicitări: dv. Pentru obiectivitate și spirit sportiv.

J. BERARIU

FOTBAL

JUMĂTĂȚI DE NORMĂ ȘI... JUMĂTĂȚI DE MĂSURĂ ÎN FOTBALUL BUCUREȘTEAN

De data aceasta am lăsat pe planul doi cursa pentru titlu Rapidului emoțiile giuleștenilor, speranțele dinamoviștilor, nemulțumirile suporterilor Stelei sau Progresului.

În obiectivul nostru nu vor fi nici măcar formațiile din categoriile B sau C ci „anonimii" fotbalului bucureștean, echipele din „oraș" și „raion", multe la număr, cu pasiunile, bucuriile, necazurile și problemele lor. Mai întîi...

...CÎTEVA CIFRE SEMNIFICATIVE

În evidența comisiei de fotbal a orașului București se află 13 253 de jucători legitimați (seniori și juniori). Un număr impresionant, elocvent pentru interesul de care se bucură „sportul rege" în Capitală, mai ales că în el nu sînt cuprinși sportivii secțiilor cu echipe prezente în competițiile republicane.

Continuînd trecerea în revistă a cifrelor, notăm aici faptul că sportivii susmenționați activează în cadrul a 227 de echipe (175 de seniori) participante la campionatele orășenești și raionale. Și numărul arbitrilor bucureșteni este impresionant — 585. În cadrul discuțiilor cu diferiți membri ai comisiei orășenești ne-au fost prezentate însă două cifre care fac să pălească strălucirea celorlalte. Ele reprezintă numărul ANTRENORILOR și al TERENURILOR care stau la dispoziția fotbaliștilor de categorii inferioare. Există 62 de antrenori (TOȚI CU JUMĂTATE DE NORMĂ, SAU CHIAR CU „SFERTURI") și 74 DE TERENURI. Aparent, făcînd un raport între numărul antrenorilor și cel al terenurilor el pare pozitiv, fiecărui antrenor revenindu-i cel puțin (?!?) un teren pe care să-și desfășoare activitatea. Dar, dacă luăm în considerație și numărul echipelor (și al fotbaliștilor — 13 253) lucrurile încep să se complice. Adică, ar veni cam așa: 227 de echipe trebuie să se pregătească pe 74 de terenuri sub conducerea a 62 de antrenori, obligați să facă treaba aceasta pe jumătate sau chiar pe... sfert.

ÎNTREBĂRI CU ȘI FĂRĂ RĂSPUNS

Se pun cîteva întrebări. La unele — după cum se va vedea mai jos — se poate răspunde, la altele nu.

Astfel, la ora actuală, „treptele" fotbalului bucureștean sînt următoarele (la seniori):

— CAMPIONATUL RAIONAL: 82 de echipe (incluzînd și seria studențească)

— CAMPIONATUL ORĂȘENESC, în două categorii:

— categoria I: 2 serii a cîte 14 echipe

— categoria a II-a: 4 serii, înglobînd 65 de echipe.

— JUNIORI = 52 de echipe.

ÎNTREBARE: Corespunde acest sistem competițional adevăratelor posibilități ale fotbalului bucureștean?

RĂSPUNSURI:

CORVIN MIRCIOIU, vicepreședinte al Consiliului orășenesc al UCFS București: **„Nu, nu corespunde! Sînt prea multe echipe față de numărul terenurilor și chiar al fotbaliștilor. În multe dintre aceste formații și-au găsit un „cuib călduț" elemente care nu mai corespund ca... valoare, vîrstă și posibilități în categorii superioare. Faptul mi se pare destul de grav prin implicațiile sale: a) acești jucători care se pripășesc în campionatul orășenesc, constituie o barieră pentru tinerii care ar trebui să promoveze de la juniori la seniori; b) nivelul tehnic al competiției se menține foarte scăzut; c) competițiile sînt umflate în mod artificial prin numărul mare de echipe, cele mai multe dintre ele fără valoare.**

Noi am luat o inițiativă în care preconizam următoarea formulă competițională bucureșteană:

O SERIE DE CATEGORIA I, CU 16 ECHIPE

DOUĂ SERII DE CATEGORIA A II-A CU 14 SAU 16 ECHIPE.

Restul, la raioane! Această trecere urma să se facă eșalonat (potrivit unui regulament) în 2 ani (1966—67 și 1967—68). La terminarea turului actualei ediții a campionatului proiectul a fost abandonat din cauza unor presiuni din afară. Diferiți conducători de întreprinderi (cu echipe în campionat) au insistat și pînă la urmă „au găsit înțelegere". Eu personal n-am fost de acord să renunțăm, dar... Seria de 16 echipe pe care o preconizam ar fi cuprins formații cu o bună bază materială (terenuri, echipament, materiale etc), cu efective de jucători corespunzători cerințelor (tineri, îndeosebi) și ar fi avut și o încadrare tehnică corespunzătoare".

Deci, răspunsul a fost dat. Satisface el? Evident că nu! Mă rog, inițiativă a existat dar nu i s-a dat curs decît pe sfert. Care sînt aceste echipe dornice cu tot dinadinsul să rămînă în categoria I sau a II-a? Poate că printre ele se află formații ca „Dacia", „Zefirul", „Confecția", „Bumbacul", „Spic de grîu" etc care reprezintă întreprinderi cu specific... feminin. Nimeni nu poate susține, desigur, că femeilor nu le-ar putea place fotbalul, dar chiar pînă la ANGAJAREA unei echipe care să le reprezinte într-o competiție e un drum foarte lung. Am scris „ANGAJAREA" cu bună intenție, deoarece în majoritatea acestor formații activează mulți fotbaliști care n-au nimic comun ca fabrica sau întreprinderea pe lîngă care ființează asociația sau secția de fotbal respectivă. Și atunci?...

Atunci, să dăm noi răspunsul: de regulă aceste formații se nasc și trăiesc pe pasiunea pentru **fotbal a cîtorva persoane din conducerea întreprinderilor în cauză, mîncînd, pur și simplu, fondurile asociației, fonduri care folosite judicios ar putea duce la dezvoltarea ramurilor sportive potrivite pentru întreprinderile respective.**

Dar, discutînd despre fondurile bănești, ajungem la o altă întrebare de esență:

— Sînt justificate (din punctul de vedere al fotbalului) jumătățile și sferturile de normă existente pentru antrenori?

„Noi ne facem că muncim, el se fac că ne plătesc — îmi declara recent un fost internațional, azi antrenor cu o jumătate (sau un sfert de normă) la o echipă din campionatul orașului București. Și această declarație, spusă pe... jumătate în glumă, pe... sfert în serios, cuprinde mult adevăr.

„Am și eu o jumătate de normă — ne spune prof. GH. GHICA — antrenor de juniori la Voința, **dar, cinstit vorbind, aceasta nu rezolvă nimic. Material mă avantajează pe mine, dar fotbalul nu cîștigă nimic. Nu se poate face o instruire corespunzătoare în numărul restrîns de ore (practice) al jumătății de normă. Și apoi, chiar dacă — personal — aș vrea să dau de la mine, muncind peste obligațiile jumătății de normă, tot nu se poate realiza cine știe ce. Sînt foarte multe echipe de seniori care cheltuiesc bani cu nemiluita (arbitraj, terenuri etc) și lucrul cel mai trist este că aceste echipe ocupă terenurile iar juniorii și copiii n-au unde să se pregătească. (Eu sînt antrenor de juniori și poate că sînt subiectiv). Soluția? O singură serie pentru oraș I și două pentru oraș II".**

Lucrurile se leagă unul de celălalt, într-un lanț al slăbiciunilor. Povestea aceasta a jumătăților de normă din campionatul de fotbal al orașului București e foarte interesantă. Cu cîțiva ani în urmă, plecîndu-se de la considerentul că antrenorii nu pot acoperi la acest nivel o normă întreagă și uneori (sau de cele mai multe ori) nici chiar o jumătate de normă (40 de ore — 20 practice — pentru o normă întreagă), Consiliul orășenesc UCFS București a emis un document prin care se recomandă **practica jumătăților de normă.** Cu timpul s-a ajuns la „sferturi" (de ce nu și la „optimi") și apoi la... anularea documentului respectiv.

Toată istoria avea un viciu de fond: antrenorul care voia să se angajeze era privit doar din punct de vedere al echipei de seniori. Bineînțeles, la o echipă de categorie orășenească un antrenor nu poate „acoperi" o normă întreagă.

Dar dacă același antrenor s-ar ocupa — cum ar fi și firesc — și de juniorii asociației în cauză, asigurîndu-și astfel, atît de discutatul „schimb de mîine"?

Iată răspunsul:

Prof. TRAIAN TOMESCU (metodist): **„Ideal ar fi să nu existe jumătăți de normă. Nimeni și nimic nu interzice un asemenea lucru, dar nici un antrenor nu se angajează cu o normă întreagă pentru că nu e sigur de postul său — la prima înfrîngere ... — și e mai convenabil să ai o jumătate de normă care îți „rotunjește" salariul obținut în producție".**

Acesta este adevărul! Jumătatea sau sfertul de normă are valoarea unui „supliment" de salariu și un NU categoric se impune de urgență acestei practici. De fapt, acest NU trebuie pus în fața multor forme (și formule) de activitate din fotbalul bucureștean. Desigur, începutul trebuie făcut cu sistemul competițional, cadrul organizatoric care permite apariția tuturor fenomenelor negative semnalate (și nesemnalate) în rîndurile de față.

Trecerea la un sistem competițional adecvat posibilităților fotbalului bucureștean, depunerea unor eforturi pentru dezvoltarea bazei sale materiale (amenajarea de terenuri, de pildă), asigurarea unei asistențe tehnice de calitate (fără jumătăți și sferturi de normă), preocuparea pentru promovarea elementelor tinere și de perspectivă în formațiile de bază ale echipelor — iată cîteva probleme care trebuie soluționate în viitorul cel mai apropiat!

VALENTIN PAUNESCU

Dinamo București (tineret) pe locul 4 în turneul de la Düsseldorf

DÜSSELDORF, 17 *(prin telefon)*. Luni s-a încheiat în localitate o interesantă competiție internațională de fotbal rezervată unor echipe de tineret din 5 țări, la care a luat parte și o formație a clubului Dinamo București. Cele 8 echipe participante au fost împărțite în două serii. Din prima, alături de Fortuna Düsseldorf, Bayern München și La Gantoise, a făcut parte și Dinamo. Din cea de a doua — Lazio Roma, Cerno More Varna, Schalke 04, Turn Düsseldorf.

Dinamo a obținut următoarele rezultate: cu Fortuna 1—2, cu Bayern 1—0, cu La Gantoise 4—0. Bucureștenii s-au clasat pe locul 2 în serie și au jucat pentru locurile 3—4 cu Cerno More, de care a fost învinsă cu 1—0. Cea de a XXIII-a ediție a acestei competiții a revenit formației Fortuna care a întrecut Turn Düsseldorf cu 1—0.

Dinamovistul Grozea a fost socotit cel mai bun jucător al turneului și a primit din partea organizatorilor o cupă. Iată formația folosită de antrenorii P. STEINBACH și I. TIMAR: *Petre Iosif — Pîrvu, Crețulescu, Focșa, Gh. Ionescu — Gheran, Grozea — Dobrescu, Ciupitu, Dumitrache, Ivan.* A mai jucat și *Rocsin.*

Marți, 16 mai, Dinamo a susținut un meci amical cu selecționata orașului Hilden. Rezultat 2—2 (1—2).

SCHI

„Cupa Văii Cerbului" — o cursă de tradiție

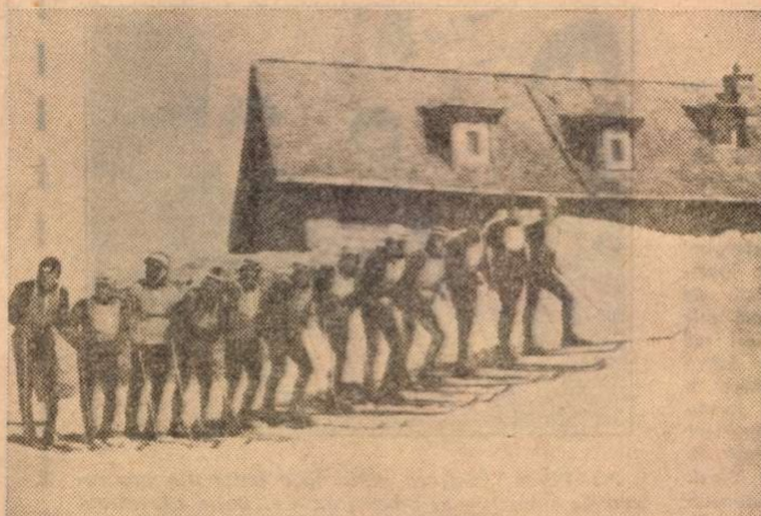
Inițiată în 1937 de un grup restrîns de schiori inimoși, **„Cupa Văii Cerbului"**, aflată anul acesta la a XV-a ediție, s-a bucurat de un cadru deosebit de sărbătoresc și de semnificativ pentru schiul nostru alpin. Cursa s-a desfășurat pe același traseu ca acum 30 de ani. Plecînd din fața cabanei **Omul** (2 507 m altitudine), schiorii s-au lansat vertiginos spre impresionantul adînc al **Văii Cerbului.** Trecînd, cu o tehnică desăvîrșită, prin tradiționalele puncte „strategice" — **„Fața Mare", „Traverseul", „Panta Cotită", „Căldarea", „Termopile", „Culuarul", „La Patru Stînei"** — concurenții au oferit un spectacol de neuitat, rar întîlnit, urmărit de un număr însemnat de turiști sosiți în pitoreasca vale de pe potecile înguste dinspre **Mălăiești, Babele, Peștera** și **Bușteni.** Învingător — tînărul și talentatul **D. Munteanu** (Brașov), urmat de experimentații **C. Tăbăraș** (Sinaia) și **Gh. Bălan** (Bușteni).

La cabana **„Căminul Alpin"** din Bușteni, generația tînără, în frunte cu învingătorul, a fost așteptată și înconjurată cu căldură de „veteranii" cursei. Într-un cadru festiv, au fost evocate momente impresionante de tradiție și de îndemn pentru dezvoltarea schiului românesc, care contribuie atît de mult la întărirea sănătății și la cunoașterea meleagurilor patriei.

„Veteranii" și cîștigătorul au fost deopotrivă răsplătiți de F.R.S.B., de Comisia regională organizatoare (Ploiești) și de Comitetul de inițiativă al veteranilor cu cupe, medalii comemorative și alte numeroase premii.

Palmaresul acestei tradiționale curse de pe Valea Cerbului nu trebuie întrerupt nici o primăvară!

prof. I. BERINDEI
antrenor federal

Cei 12 participanți, de la stînga la dreapta: Șt. Moldoveanu, M. Bucur, O. Lipphardt, M. Focșeneanu, D. Munteanu, D. Cristea, Gh. Bălan, B. Haidu, C. Tăbăraș, N. Șuteu, K. Gohn și Gh. Vulpe

Foto: I. Berindei

LOTO ● PRONOSPORT ● PRONOEXPRES

CONCURSUL EXCEPTIONAL PRONOEXPRES DIN 20 MAI ● ULTIMELE 2 ZILE PENTRU VÎNZAREA BILETELOR

Numai 48 de ore au mai rămas la dispoziția participanților pentru a-și putea procura bilete la primul concurs excepțional Pronoexpres din 20 mai, la care se atribuie pentru prima oară autoturisme *în număr nelimitat*: „Renault 16", „Renault 10 Major", „Renault Dauphine", „Trabant 601", pentru categoriile I—IV, 10 autoturisme prin tragere la sorți: 2 „Fiat 850", 2 „Renault Dauphine" și 6 „Trabant 601" pentru categoriile V—VI și 50 excursii în R.D. Germană cu o durată de 16 zile.

Se mai atribuie: premii în bani de valoare variabilă pentru variantele cîștigătoare cu 5 din 9 și premii în bani de valoare fixă pentru variantele cîștigătoare cu 4 din 9.

Se efectuează 10 extrageri de cîte 9 numere din 49 fiecare în 4 faze, în total se extrag 90 numere.

Cu 30 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri = 90 numere.

Vineri 19 mai, ultima zi pentru vînzarea biletelor.

PRONOEXPRES NR. 20 DIN 17 MAI 1967

Extragerea I: 31 21 32 37 10 19 — 22 18 Fond de premii: 494.187 lei.

Extragerea a II-a: 34 14 10 13 5 23 — 30 22. Fond de premii: 401.147 lei din care report la categoria I: 92.354 lei. Tragerea următoare va avea loc la București, miercuri 24 mai 1967.

Premiul de 25.000 lei atribuit unei variante cîștigătoare de la categoria a II-a de la extragerea a II-a a concursului anterior, a revenit participantului Hemmert Gheorghe din Mediaș.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 12 MAI 1967

ÎNTREGI ȘI SFERTURI

Categoria I sfert: 1 variantă a 97.201 lei; categoria a II-a: 7 variante a 13.254 lei și 16 a 3.313 lei; categoria a III-a: 72 a 1.690 lei și 172 a 422 lei; categoria a IV-a: 432 a 422 lei și 571 a 105 lei; categoria a V-a: 810 a 261 lei și 1.214 a 65 lei.

Premiul de categoria I sfert a fost obținut de un participant din București.

Plata premiilor pentru această tragere începe aproximativ în ziua de miercuri 24 mai 1967 și se face timp de 45 de zile de la data tragerii.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.